

Dorota Szlifirska, Leszek Gajewski, Sylwia Wierzbicka

Pełczyska, pow. Pińczów

Informator Archeologiczny : badania 6, 129-130

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W grobie nr 6 znajdowała się urna twarzowa / bardzo silnie zniszczona/, z której zachowały się m.in. fragmenty nosa i oczu. W popielnicach, między przepalonymi kośćmi leżały przedmioty z brązu i żelaza m.in. szpile z różnie sformowanymi, główkami.

Cmentarzisko należy do kultury pomorskiej i można je datować na wczesny i środkowy podokres lateński.

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów

Zespół Badań nad Polakim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej w Warszawie

Badania prowadziła mgr Dorota Szlifiraka oraz mgr Leszek Gajewski i mgr Sylwia Wierzbicka, Finansował WKZ w Kielcach. Osmy sezon badań, Osada z okresu lateńsko-rzymskiego, osadnictwo z epoki brązu i wczesnego średniowiecza.

Prace wznowiono po trzyletniej przerwie. Przebadano około 2 ary. W centrum osady, na stan. "Strugi" zakończono eksplorację półziemianki o wymiarach 6 x 4 m, głębokości 0,80 m, z odkrytym jednym słupem, wkopanym w lessowy calec. Oprócz licznych fragmentów naczyń wykonanych na kole z rodzaju siwej i grafitowej ceramiki kałtyckiej i lepionych ręcznie, znaleziono wiele zabytków wykonanych z rogu oraz poroże, m.in. łosia i jelenia, ze śladami obróbki. Znaleziono też żuźle i liczne grudki polepy zeszkliwionej oraz ziarna zbóż. Poza tym odkryto 3 jamy późnolateńskie / prawdopodobnie powiązane gospodarczo z półziemianką/, 2 jamy kultury łutyckiej z epoki brązu i północny kraniec półziemianki z okresu późnorzymskiego, z widocznymi w profilu trzema słupami.

Na północ od stanowiska "Strugi", 100 m od strumyka, założono sondę weryfikacyjną na stanowisku "Błonie". Uchwycono tam 8 warstw, od czasów współczesnych po epokę brązu. Odkryto tu ślady osadnictwa średniowiecznego, wczesnośredniowiecznego, późnorzymskiego i z epoki brązu w postaci fragmentów naczyń ceramicznych, przęślików glinianych, grudek polepy, rozcieraczy do żaren i resztek pieca, prawdopodobnie kopulastego.

Z okresu późnolateńskiego odkryto zachodnią część prosto kątnej półziemianki, z zaokrąglonymi narożami, wkopaną w skałę wapienną. W ścianie północnej odalonięta została półokrągła nisza, zachowana na wysokości 0,5 m nad podłogą. W niszy tej znaleziono "in situ" 8 całych naczyń ceramicznych; dwa z nich z rodzaju tzw.

grafitowej ceramiki celtyckiej / jedno ściągnięte obręczą żelazną/, pięć z rodzaju tzw. siwej ceramiki celtyckiej i jedno lepiące ręcznie "odwrotnie gruszkowate". Poza tym znaleziono bardzo liczne fragmenty naczyń ceramicznych lepiących ręcznie i wykonanych na kole garncarskim, krążki z obrobionych skorup naczyń, przęślik gliniany, fibulę żelazną, żelazne szydło, i fragmenty bransolety szklanej.

PRUSZCZ GDAŃSKI , pow. Gdańsk

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak.

Finansował WKZ w Gdańsku, Szósty sezon

badań. Cmentarzysko z okresu późnolatańskiego i wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania we wschodniej części cmentarzyska. Przebadano około 3,5 ara odkrywając 40 grobów jamowych w tym 1 grób bez resztek stosu, 17 grobów popielnicowych z resztkami stosu i 13 grobów szkieletowych. Groby ciepłopalne w przeważającej części odnosiły się do końcowego okresu lateńskiego. Wśród tej kategorii grobów nie stwierdzono nowych zjawisk w obrzędzie ciepłopalnym. Prawdopodobnie uchwycono granicę występowania grobów ciepłopalnych, natomiast nie udało się przebadać wschodniej granicy cmentarzyska, ponieważ za linią zalegania grobów ciepłopalnych stwierdzono występowanie grobów szkieletowych. Z ciekawszych zabytków na uwagę zasługuje żelazny grot oszczepu zdobiony rzędkami kółek.

Groby szkieletowe w liczbie 13 datujemy na II - III w. n. e. Stan zachowania szkieletów był niezbyt dobry z wyjątkiem grobu nr 497 z III w. n. e. Tegoroczne badania potwierdziły obserwacje poczynione w latach poprzednich nad pochówkami szkieletowymi. Między innymi stwierdzono dalsze występowanie kłód drewnianych, ślady rabunku, niszczenia grobów ciepłopalnych przez wkopy późniejszych grobów szkieletowych i inne. Do ciekawszych zabytków pozyskanych z grobów szkieletowych należy brązowe okucie zamku szkatułki i 2 klucze z brązu, znalezione w jego pobliżu.

Dokończenie badań na cmentarzysku w Pruszczu Gdańskim zaplanowano na rok 1973 .

REMBIELIN, pow. Przasnysz

Stanowisko "Łysa Góra" 2

patrz okres halsztacki

RUSZKÓW II, pow. Koło

Stanowisko 3

patrz mezolit